

Ας τολμήσουμε (Μαρία Σωτηρίου)

Categories : [ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ](#)

Date : 15 Ιουνίου, 2010

Έβδομη ώρα στη Γ΄ Γυμνασίου, στην πιο απειθάρχητη τάξη του σχολείου, στο τέλος μιας ημέρας δύσκολης, αφού το αίτημα για εκδρομή είχε απορριφθεί. Όπως περίμενα, βρέθηκα αντιμέτωπη με την κορυφωμένη οργή των ούτως ή άλλως θυμωμένων μαθητών μου. «Γιατί να μην πάμε εκδρομή;», πετάχτηκε με αναίδεια η Ελένη. Και σαν να είχε δοθεί το σύνθημα για γενική επίθεση, άρχισαν όλα να χειρονομούν και να φωνάζουν ασυγκράτητα: «Θα κάψουμε τα απουσιολόγια!», «Θα σπάσουμε τα τζάμια!», «Θα σκάσουμε τα λάστιχα του Διευθυντή. Αυτός ο...». Οι φράσεις που ακολούθησαν δεν ήταν μόνο απρεπείς, ήτανε έως βλάσφημες. Τα κοίταζα με παγωμένο τρόπο στην ψυχή. Αυτά τα πλάσματα που έβριζαν ως και τον ίδιο τον Θεό δεν ήταν παρά παιδιά μόλις 15 ετών. Ήταν το αύριο του κόσμου μας, ο κόσμος που ετοιμάζουμε. «Τί περιμένεις;», σχολίασε μελαγχολικά μία συνάδελφος, «Μήπως έχουν σπίτια να τα μεγαλώσουνε;». «Βλέπεις κι αυτά που έχουν...», απάντησε με πικρή ειρωνεία μια άλλη. «Δε βρίσκεις άκρη με τα σημερινά παιδιά. Αμα γίνεις μάνα, θα καταλάβεις».

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας [εδώ](#)

(Πηγή: "ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ")